

## ת"ד 2031/06/15 - מדינת ישראל נגד ליין בראבו

בית משפט השלום לתעבורה באילת

ת"ד 15-06-2031 מדינת ישראל נ' בראבו

27 ספטמבר 2017  
ז' תשרי תשע"ח

בפני כב' השופט גל שלמה טיב  
המאשימה: מדינת ישראל  
נגד ליין בראבו  
הנאשמה:

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד דרור שטורק

הנאשמה וב"כ עו"ד איתן סטולר

[פרוטוקול הושמטה]

### זכור דין

#### כתב האישום והשתלשלות ההליכים

1. לאחר שהחלה שמיעת הראיות בתיק הורשעה הנאשמה, על פי הودאתה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר, בעבורות של הפקרה לאחר פגעה, לפי סעיף 64א(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א-1961 (להלן - **פקודת התעבורה**), נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, נהיגה ברכבנות, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה ולא פוליסט ביטוח לפי סעיף 2(א) לפקודת הביטוח הרכב מנوعי, התש"ל-1970.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 15.01.20.01 בשעה 21:00, נהגה הנאשמה הרכב מסווג סובארו ברחוב ששת הימים באילת, זאת כשהיא בלתי מורשת נהיגה. הנאשמה נהגה ברכבנות, בכר שהסיטה את מבטה לעבר חגורת הבטיחות ברכבה ו בשל כך לא הסתכלה על הנעשה בכביש לפניה. הרכב פגע עם הפינה הקדמית ימנית בהולכת הרגל, ק' ג', שחצתה את הכביש ממשマル לימיון, סיון נסיעתה של הנאשמת. כתוצאה מההתאונה נפצעה הולכת הרגל באורח קל והופלה על הכביש במקומו. בהמשך פונתה לקבלת טיפול בבית החולים ושוחררה לאחר בדיקות.

מיד לאחר התאונה הנאשמת הייתה עליה לדעת כי בתאונה נפצעה הולכת רגל המשיכה בנסיעה רצופה ברכבה

וברחבה ממקום, מבלי לעזר במקום התאונה כדי לעמוד על תוצאותיה ולהזעיק עזרה. הנואמת המשיכה בנסיעה והחנתה את רכבה ברחוב נחל זרchan.

הנאמת הסגירה עצמה למשטרה כשעה וחצי לאחר קרות התאונה.

3. במסגרת ההסדר אליו הגיעו הצדדים הוצג טווח ענישה במסגרת המאשימה תעזור למאסר בפועל במשך 12 חודשים בעוד הגנה תעזור לעונש מאסר של 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות בכפוף לחווות דעת הממונה. עוד סוכם כי יוטל על הנואמת מאסר מותנה לשיקול דעת בית המשפט והנאמת בהסכמה תפצה את הנגעת בסך של 10,000 ₪. באשר לעונש הפסילה, הצדדים יטענו באופן חופשי. בהסכמה הצדדים הופנתה הנואמת לקבלת تسוקיר שירות מבחן ולממונה על עבודות שירות, כשהנאמת אינה מתחייבת להמלצות האמורות בתסוקיר ובחוות דעת הממונה.

#### **תשקيري שירות מבתן**

4. בעניינה של הנואמת הוגשו 3 תשקירים. מהתשקירים עולה כי הנואמת רוקה העובדת עצמאית בניהול משפחתו, סיימה 12 שנים לימוד ללא תעודת בגרות. הנואמת התגייסה לצבא ושירותה שירות צבאי מלא. הנואמת נפרדה מבן זוגה לאחר 8 שנים והפרידה נחוותה קשה מאוד. הנואמת יתומה מבן ואם, אותן איבדה בגין יציר יחסית, שהוביל למשבר אישי שאף השפיע על מצבה הפיזי והנפשי. לנואמת שני אחים גדולים ממנה, אשר מערכת היחסים ביניהם מורכבת, זאת גם בשים לב לכך כי הוריה הורישו את ביתם ואת כל הונם רק לה. חיכוכים אלה אף הסלימו עד כדי איומים והסגת גבול. לדברי הנואמת, לא נותר לה דבר מהירשה והכספים נוצלו לצרכיה האישיים.

5. באשר לעבירה, לקחה הנואמת אחריות באופן חלק. לדבריה, רכשה את הרכב מתוך מטרה שחברה שלה תסייע אותה, שכן לא מחזיקה בראשון נהיגה. ביום האירוע, התכוונה לנסוע נסעה קוצרה ברכב על מנת שלא ייגרם לרכב נזק בשל אי שימוש בו. לטענתה שמעה רעש אך לא הבינה את מקורו ולא התייחסה אליו. בסיום הנסעה החנתה את הרכב וחזרה לביתה במוניות ואז הבחינה באמבולנס במקום, שהוביל אותה לחשב כי מקור הרעש אותו שמעה קודם לכן הוא פגיעה בהולכת الرجل. הנואמת הדגישה כי בזמן האירוע לא ידעה על הפגיעה ולא הפקירה במכoon את הולכת الرجل.

הנאמת הביעה צער על מעשה ורצון לפצצת את הנגעת כשהיא מעוניינת לדרוש בשלוומה ולהתנצל על שארע. לטענתה, בעקבות האירוע סבלה מחשבות אובדן, בשל יסורי המרפא על מעשה, דכאון והלקאה עצמית וכי אין בכוונתה להוציא רישיון נהיגה כשםז האירוע, בכל נסעה ברכב כנוסעת היא נסעתה וחוששת מאוד.

6. שירות המבחן התרשם מבוחרה צעירה המנהלת אורח חיים נורמטיבי ובעלת שאיפות נורמטיבות, לצד יציבות תעסוקתית. הנואמת איבדה את הוריה ואין לה כל תמיכה משפחתית. עוד עמד שירות המבחן על כך שהנאמת נעדרת עבר פלילי, מגלה אמפתיה לנגעת, מבינה את חומרת מעשה וההשלכות הנובעות ממנה ולוקחת אחריות על המעשה.

מנגד עמד שירות המבחן על גורמי הסיכון בעניינה של הנואמת ובכללם הייתה בחורה צעירה שטרם

גבשה זהותה ונוטה לסמך על אחרים עם קושי להציג עמדה אסרטיבית ובוגרת. עוד התרשם שירות המבחן מקושי בויסות דחפים.

במכלול הנתונים התרשם שירות המבחן כי הסיכון הנש��ף מהנאשמה לביצוע עבירות דומות נmor.

ኖכח התרשומות שירות המבחן כי החרטה אותה הביעה הנאשמה כנה ורצונה להביע צער בפני הנגעת, יש מקום לשלהבה בהליך של "צדק מאחה".

8. בתסaurus המשפטים דיווח שירות המבחן כי על אף שהנאשמה נמצאה מתאימה, לא התקיצה לפגישות שנקבעו לה ולהתרשומות הנאשמה אינה בשלה ומחייבת לתהילר. בשים לב כאמור, סבר שירות המבחן כי הנאשמה לא תוכל לעמוד בתנאי הטיפול על אף הצורך בכך ועל כן נמנע שירות המבחן מהמלצת טיפולית בעניינה. באשר לעונש הרأוי המליך שירות המבחן על הטלת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מוותנה והטלת פיצוי כספי תוך הדגשה כי לאור מאפייניה, גילה הצער ובהעדר תמיכה משפחתייה להימנע מעונש מאסר שעלול להביא לרוגרsie בתפקודה וקושי בשיקום חייה.

9. על אף האמור בתסaurus המשפטים הופנתה הנאשמה בשלישית לשירות המבחן לאור הצהرتה, בדיון, באמצעות בא כוחה, כי מבקשת לשתף פעולה בכל הליך רפואי שיוצע לה ולהגיע לכל המפגשים.

במסגרת התסaurus המשפטים דוח כי הנאשמה הגיעה לשגיאה שנקבעה עמה, תיארה את העבירה ואת שהתרחש לאחר מכן וכן את התוצאות שללוו אותה מאז ועד היום. שירות המבחן תיאר כי הנאשמת חששה תוצאות התייסרות עמוקה ואווננטית באשר לפגיעה בנגעת, ביקשה לפגוש אותה, לבקש את סילחתה, לפצוצה ולפעול בכל דרך על מנת לאחות את הפגיעה שנגרמו לה. הליך הצדק המאהה לא יצא לפועל, בשל גורמים שאינם תלויים בנאשמה.

הנאשמת הביעה מוטיבציה מילולית להשתלב בטיפול במסגרת השירות המבחן, אולם התקשתה להציבע על הקשיים וה צורך הצדיק טיפול שכזה. להתרשומות שירות המבחן מדובר במוטיבציה חיונית המונעת מהחשש מההלכים המשפטיים. לפיכך ובשים לב לקושי אותו תיאר שירות המבחן, בתסaurus הקודם, באשר לאפשרות התגויות הנאשמת להליך רפואי, נמנע שירות המבחן מהמלצת טיפולית. לצד זאת חזר שירות המבחן על ההמלצת העונשית כפי שהובאה בתסaurus הקודם.

10. הממונה על עבודות השירות מצה את הנאשמת מתאימה לביצוע עונש מאסר בדרך זו.

### **טייעוני הצדדים לעונש**

11. ב"כ המאישמה הגיש טיעוני לעונש בכתב (ת/15) והוסיף טיעונים בעל פה. במסגרת הטיעונים עמד ב"כ המאישמה על נסיבות ביצוע העבירה, כעולה מעבודות כתוב האישום המתוקן. ב"כ המאישמה טען כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נוע בין מאסר בפועל בין 8 חודשים ועד ל-24 חודשים, לצד עונשהkolovit, היכולת מאסר מותנה פסילה שנעה בין 4 שנים פסילה ל-6 שנים פסילה ופיצוי הולם לנגעת (בטיעונים נפלה טעות קולמוס ובעוטות בכתב, המנוחה - הערכה של ג.ש.ט.).

ב"כ המאשيمة עמד על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשה של הנאשمة ובهم שלמות גופו של אדם ובטחון הציבור, עזרה הדדי, סולידריות חברתית ומוסרית, פגעה בשלטון החוק והסדר הציבורי. לדברי המאשيمة הפגיעה בערכיהם הייתה ברף העlion, שכן הנאשمة פגעה בנסיבות תוך שהיא נוגגת ברכב כשמיולם לא הוציא רישון נהיגה. עוד הוסיפה המאשيمة כי מעל מעשה של המתלוננת מתנוסף דגל שחור, שכן התנהגותה נוגדת כל מוסר אנושי ובשל כך מחייבת ענישה מחמירה.

ב"כ המאשيمة עמד על נסיבות ביצוע העבירות והציג כי הסיבה לביצוע של העבירות הוא ניסיונה של הנאשمة להתחמק מسلطונות החוק. עוד עמד ב"כ המאשيمة על הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם לנפגעת העבירה, שעה שהופקרה וכן ובשים לב להיות הנאשمة בלתי מורשת לנוהga לאפשרות לפגיעה בהולי רגלי רבים, מלבד שיש ביכולתה להתמודד עם מצב חירום שכזה.

12. ב"כ המאשيمة עמד אף על הנסיבות שאין קשורות בעבירה ובענין זה הדגיש את הרישום התעבורתי הקודם של הנאשمة בעבירה דומה של נהיגה על ידי בלתי מורשת. לדברי ב"כ המאשيمة, לא היה בהרשעה זו והעונש שהוטל בגין כדי להרטיע את הנאשمة וזה חזרה לסתורה, עובדה שיש בה, לצד העבירות הנוספות אותן ביצעה במקרה זה כדי ללמד כי אינה יראת חוק.

13. באשר לעולה מטעוק שירות המבחן הדגיש ב"כ המאשيمة, כי על אף ההזדמנויות שניתנו לה לבחון אפיקים שיקומיים, הנאשمة לא נצלה זאת ולא שיתפה פעולה עם שירות המבחן, כעולה מchosר הבשלות והעדר המוטיבציה שהפניה.

ב"כ המאשيمة הדגיש כי גם שירות המבחן סבור כי יש להטיל על הנאשمة עונש מוחשי. באשר לעונש הספציפיטען ב"כ המאשيمة כי המלצה השירות המבחן היא אך בגדר המלצה, כשירות המבחן אמון על שיקומה של הנאשمة בעוד שעוד שעלה בית המשפט לשקל שיקולי ענישה נוספים.

ב"כ המאשيمة הדגיש כי יש ליתן לאינטראס הציבורי את הבכורה ועל אף העובדה כי הנאשمة נעדרת עבר פלילי והודתה ביצוע העבירות אין בכך ואף לא בנסיבות האישיות כדי להטotta את הקפ' לטובתה יש להטיל עונש בו למול ולהרטעה משקל הבכורה. ב"כ המאשيمة תמרק טיעוני בפסקה המבקשת להחמיר בענישה ביחס לעבירות דומות.

14. ב"כ הנאשמת אף הוא הגיע טיעוני בכתב (**ג/2**) והוסיף דברים בעל פה. בפתח טיעוני, הביא ב"כ המאשيمة ציטוטים מן המקורות באשר לאהבת היותם הגור, נכון העובדה כי הנאשمة איבדה את שני הוריה ונמצאת בהליך גירוש. ב"כ הנאשمة עמד על נסיבות ביצוע העבירה אשר לטענותה התרחשו בשל חוסר תשומת לב רגעי של הנאשمة, כאשר הנפגעת חוצה את הכביש, דרך אי תנועה ומשוחחת בטלפון ועל כן אף היא לוקה בחוסר תשומת לב לנעשה בכביש. ב"כ הנאשمة הוסיף וטען כי מיד עם הגעתה לבית קרובות המשפחה, התקשרו לשוטר, ידיד המשפחה שהורה להם להגיע מידית לתחנת המשטרה וכן עשתה.

ב"כ הנאשמה הדגיש כי באשר לערכיהם המוגנים העומדים בבסיס עבירת ההפקרה הרי שהעובדת כי אמבולנס הגיע למקום מידית והנאשמה הסירה עצמה למשטרה מלמדים על כך כי הפגיעה בערר החברתי של מתן עזרה הדדית נמוכה.

15. ב"כ הנאשמת עמד על נסיבותיה של הנאשמת והדגיש כי עניינה נופל לגדר אוטם מקרים שבהם נאשימים פועלים, כפי שפעלה הנאשמת, מותך לחץ וקושי בהתמודדות. עוד עמד ב"כ הנאשמת על הנסיבות השונות שעל המאשימה לבחון בעת העמדה לדין בגין עבירות ההפקרה, כעולה מהנחיית פרקליט המדינה ושיש בהן כדי להחמיר את הענישה. לדבריו ב"כ הנאשמת העדר התקיימותן של אוטם נסיבות בעניינה של הנאשמת מצדיק הקלה בעונש. כך למשל עמד ב"כ הנאשמת על העובדת כי ההפקרה הייתה במקום מרכזי בעיר אילת, כוחות ההצלה והסיוע היו למרחק קצר יחסית מקום הפגיעה, תוצאות הפגיעה קלות, הנאשמת לא הביעה אדישות למעשיה אלא כמעט מיד ניגשה למשטרת והביעה חרטה, הנאשמת לא פvlaה להסתורת ראיות ואף לא הייתה אשמה בתאונת.

ב"כ הנאשמת הגיש מכתב מאט הרב המלאה את הנאשמת בהליכי הגירוש (ג/3) וכן מכתבי הערכה מהוריהם לילדיים שהנאשמת מטפלת בהם (ג/4).

16. הנאשמת הביעה התנצלות על כל מה שהיא. לדבריה התנהגותה לא הייתה נכון ונcona והיא מודעת לכך. עוד טענה כי שיקול דעתה היה שגוי, כבר מעצם הנהיגה ברכב ועוד קודם להפקרה. הנאשמת הדגישה כי מטרת הנסעה לא הייתה לצורך טויל או הנאה ועל אף שאין לכך הצדקה ביקשה להתחשב בכך שבהעדר תמיכה משפחתייה לא היה מי שיסייע לה אף בעניין זה של השימוש הרכב.

הנאשמת ביקשה להציג את העובדת כי סימנה שירות צבאי וכיום מגלה אחריות בחיה, שעלה שמטפלת בתינוקות במשפחהו אותו היא מפעילה.

## דין והכרעה

### היחס בין הסדר הכללי טווח ענישה לבין תיקון 113

17. בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, עלתה לא אחת לדין השאלה האם במקרה בו הצדדים מצאים טווח ענישה, נדרש בית המשפט לקבוע מתחם ענישה, בהתאם לתיקון 113 או שמא עליו לבחון רק את סבירותו של ההסדר ובהתאם לכך להכריע.

18. בית המשפט העליון הכריע בסוגיה זו, בקובעו כי ההסדר המוצע בין הצדדים אינם פוטר את בית המשפט מן החובה הקבועה בתיקון 113 לבחון את העונש המוסכם על פי המבחנים שנקבעו בחוק.

כך למשל נקבע בע"פ 3856/13 גוני נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (3.2.2014):

"בפסק דין שניtin לאחרונה בבית משפט זה בע"פ 512/13... נקבע כי קיומו של הסדר טיעון המתייחס לעונשו של הנאשם, בין אם קובע טווח עונשה ובין אם עונש קונקרטי, אינו מבטל את תחולת ההוראות שנקבעו במסגרת התקון. באותו עניין נקבע כי אין בהסכמה הצדדים לעניין העונש הרואוי כדי למנוע מבית המשפט לבחון את העונש המוסכם על פי המבחןים הקבועים בחוק, תוך יישום הוראותינו. בהזדמנות זו אצין כי פסיקה זו מוסכמת גם עלי. עניינו של התקון הוא בקביעת אמות מידת גזרת עונשו של הנאשם. התקון אינו מוציא במפורש, לעניין תחולת אמות מידת אלו, מצב בו ערכו הצדדים הסדר טיעון לעניין העונש...". (שם, פסקה 12).

וכן בע"פ 4301/15 **יאשיינו פינטו נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (05.01.16) נאמרו דברים דומים על ידי כבוד השופט מא' מוז'ז:

"當然, אין בית המשפט כובל לעונש או לטווח עונשה שהוסכם בין הצדדים בהסדר טיעון, ועליו להחליט בהתאם לשיקול דעתו אם לכבד הסכומות אלה אם לאו. זאת, בהתחשב עם סבירות ההקלות שניתנו לנאים בהסדר הטיעון והשיקולים שעמדו בסיסו הקלות אלה, מבחינת התאמתם לאינטרס הציבורי ולקידום תכליות המשפט הפלילי. כיוון שכן, ראוי ומהיבר - לפחות במקרים בהם סבירות הסדר הטיעון אינה ברורה על פניה - כי בית המשפט יבחן את מתחם העונש ההולם, אלמלא ההסדר, לעבירות ולמעשים מושא הסדר הטיעון, על מנת שיוכל לשקל את סבירות העונש המוסכם אל מול העונש שהוא מתחייב אלמלא הסדר הטיעון (וראו גם: אורן איל-גוזל "העונש ההולם לא תמיד יהלום" עורך דין 70 אוקטובר 2013))."

ואולם, יש להזכיר כי קיימים קולות נוספים בבית המשפט העליון כפי שעה לה גם מהסתיגותו של כבוד השופט מוז'ז, אשר ציין כי הצורך בקביעת מתחם העונש הולם, קיים לפחות במקרים בהם סבירות ההסדר אינה ברורה על פניה. (וכן ראו בע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (04.12.13) פסקה 19 לפסק דין של כבוד השופט ח' מלצר וכן עדמת כבוד השופט צ' זילברט ו-וי' עמית בע"פ 6799/14 **אופיר נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (16.03.15)).

19. בהתאם לכך נקבע את מתחם העונש הולם ולאחר מכן אבחן האם טווח העונשה, אותו הציגו הצדדים עומדים במתחם העונש הולם על פי מבחני האיזון השונים ולבסוף וככל שאכן כך ימצא, נקבע את העונש המתאים לנאים בהתחשב מכלול שיקולי העונשה.

#### מתחם העונשה הולם

20. עבירה הפקירה הינה עבירה חמורה. בתי המשפט לא הסתפקו בסיווג עבירה זו כעבירה חמורה וקשה בלבד, אלא אף הדגישו את היotta עבירה "מכוערת".

כב' השופט חשיין בرع"פ 01/3626 **ויצמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(3) 187**, הביע את סלידתו מביצוע עבירה זו וכך אמר:

"**עבירת הפקרת אחורי פגיעה עבירה קשה היא; לא עוד אלא שעבירה היא הפוקדת עצמה עם העבירות שיש בהן כיורר. הנה זה שרוע על הכביש, מתבוסס בدمו, אדם שזה עתה נפגע בתאונת שהנаг היה מעורב בה - אדם שאפשר ניתן לעזרו לו, אפשר ניתן להצילו - ותחת אשר יעצור וIOSIT עזרה לפגוע, לוחץ הנаг על דושת ההאצה ובורה מן הזירה למולט נפשו מחייב בעונשין.**"

וכן ראה דברי כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 5729 לוי נ' מדינת ישראל (27.04.10):

"**הפקרת אדם לאחר תאונה יש בה מימד חמור במיוחד. מימד זה בא לידי ביטוי בכך הבלתי מוסרי אשר מתנוטס מעל מעשה קשה זה. זהו אותו פן אשר מזעزع את הנפש ומעורר את סלידתנו העמוקה. ... מי אשר מפר איסור משפטי-מוסרי זה צריך להיענש ביד קשה, וזאת על מנת להביע את הסלידה העמוקה ממשיעיו המכוונים**"

#### **הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם**

21. עבירת הפקרת נועדה להגן על שורה של ערכים מוגנים ובכללם הבטחת מתן עזרה מידית לנפגע התאונה, מניעת התחרמאות מאחריות לתאונה והקלת על פועלות גורמי אכיפת החוק.

על ערכים אלה עמד בית המשפט העליון בע"פ 5000 סומך נ' מ"י (22.03.09) כי:

"**מטרתה המרכזית של הנורמה הקבועה בסעיף 64א לפકודת התעבורה היא להבטיח מתן עזרה מיידית לנפגע בתאונה על-ידי נהג שהיה מעורב בתאונה ונמצא במקום, ולהגן בכך על חייו ועל שלומו הגופני של הנפגע. בד בבד, היא נועדה גם למנוע מהנהג מלחמק מאחריות לתאונה, ולהקל על רשות אכיפת החוק לברר כיצד נגרמה התאונהומי אחראי לה (ע"פ 5/1977 גולה נ' מדינת ישראל ....; ע"פ 7159/98 מדינת ישראל נ' פלוני, פד"י נג(2) 632, 644 (1999)). העבירה חלה על כל מעורב בתאונה, ללא קשר לשאלת אחוריות לתאונה. הנורמה של איסור על הפקרת, מעבר לתוכילתה להגן על הנפגע ולהקל על אכיפת החוק ביחס לנוהגים עבריים, נועדה לעגן במשפט את החובה המוסרית הchallenge על אדם המעורב באירוע פוגעני לסייע לו זולתו שנפגע, לדאוג לשלוומו ולהציל את חייו.** (וכן ראה ע"פ 9628/09 שרעבי נ' מדינת ישראל (20.03.12)).

לצד ערכים מוגנים אלה ניתן למנות את הצורך להגן על ציבור משתמשי הדרכים, ביחס ליתר העבירות בהן הורשעה הנאשמה.

22. באשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים, זו נבחנת על פי נסיבותו של כל תיק ותיק ותלויה בהתנהלות הנאשם, לצד נסיבותה של העבירה. עמד על כך כבוד השופט דרורי בת"פ 33634-09-11 מדינת ישראל נ' לבן (07.03.13) "מצווה בית המשפט לקבוע בכל תיק ותיק, מה היא עצמת הפגיעה ומה עוצמת ההחלטה, במיוחד לאור המדרג שנקבע בחוק החדש, כפי שתואר לעיל, וקבע

עוני מאסר מרביים לשולשת הדרגות (3 שנות מאסר, 7 שנות מאסר ו- 14 שנות מאסר)". עוד קבע בית המשפט כי "...כפי שראוי, הן לגופו והן כדי להגישם ולבצע את מדיניות בית המשפט העליון, ולהחמיר בענישה במקרים מסוימים למדרג הגבוה של הפקה לאחר פגעה....., כך חייב בית המשפט להאזין לקול המחוקק ולקבוע עונש מקל, יחסית, כאשר מצוים אלו במדד הנמור של הפקה".

23. בעניינה של הנאשמה עצמת הפגיעה בנפוגעת אינה משמעותית. הנפגעת אמונה נפצעה ופונתה לבית החולים, אולם שוחררה לאחר שעבירה סדרת בדיקות, שלא ברור מעובדות כתוב האישום מהות הפגיעה ומהטייעוד הרפואי (ת/1) עולה כי לא נגרמו לנפגעת חבלות כלשהן. אף עצמת ההחלטה, קלשונו של כבוד השופט דורי אינה גבוהה, כשהנאשמה אמונה עזבה את המקום, אך מיד לאחר מכן זיהתה בזירת האירוע כי למקום הגיעו כוחות ההצלה ואף הסגירה עצמה זמן לא ממושך לאחר מכן. לא טוען כי עדותה הנאשימה את זירת האירוע החמורה את מצבה של הנפגעת. לצד זאת, מידת הפגיעה מתעצמת בעיקר בשל העובדה כי הנאשמה נהגה ברכב כשהיא בלתי מורשת וברשלנות. לפיכך, אני סבור כי מידת הפגיעה היא ביןונית- נמוכה.

#### **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה - סעיף 40 ט**

24. בבואי לבחון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש להביא בחשבון את התוצאה שנגרמה לנפגעת כתוצאה מהעבירה ובעיקר את הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם לו לא הגיעו למקום מידית גורמי הצלה. עוד יש להביא בחשבון כי התנהוגותה של הנאשמה אשר נהגה ברכב כשהיא בלתי מורשת נהגה יכולה לגרום לפגיעה קשה וחמורה של משתמשי דרך נוספים, בוודאי בשם לב לניגاتها הרשלנית.

עוד יש להביא בחשבון את חלקה המרכזי של הנאשמה בביצוע העבירה. לצד זאת, ומוביל שחלילה הדבר יפיקת מחומרת מעשיה של הנאשמה, יש להביא בחשבון את העובדה כי הולכת הרgel חצתה את הכביש, שלא בעבר חזהה, כשהיא משוחחת בטלפון ותשומת ליבה מוסחת מהנעשה בכביש ולא בצד הנאשמה לא הוואסה בגין תאונת דרכים.

כמו כן יש להביא בחשבון כי סיבה מרכזית לעזותה הנאשימה את מקום האירוע היא העובדה כי נהגה ברכב כשהיא בלתי מורשת, כשהחרדה ואיבוד העשտונות נובעים גם בשל כך.

25. בהתאם לסעיף 40יב לחוק העונשין, אני סבור כי יש מקום להביא בחשבון מספר נסיבות נוספות שיש בהן כדי להשפיע על קביעת מתחם העונש הולם. ראשית, הנאשמה, אמונה נטהה את זירת האירוע ובכך ביצעה את עבירות ההחלטה בשלמותה, אולם הנאשמה היא זו שהsegira עצמה, תוך זמן קצר לשיטות החוק, כאשר מיד עם הגיעו לבית קרובות המשפחה, פעלה למול השוטר אבי היניק, כדי לברר כיצד עליה לפעול. הנאשמה אף לא פעלה כדי להעלים ראיות. שנית, האירוע התרחש בעיבורה של עיר, מקום בו שירות ההצלה נמצאים יחסית בסמוך ולראיה כוחות ההצלה הגיעו למקום תוך זמן קצר ביותר.

#### **מדיניות הענישה הנוגנת**

26. בחינת מדיניות הענישה בכל הקשור לעבירות ההחלטה מלמדת על ענישה חמירה בה נוקטים בת'

המשפט השונים, התואמת את חומרת העבירה. יחד עם זאת, מנגד הענישה רחבה וכולל ענישה בדרר של עבודות שירות ועד עונשי מאסר ממושכים וזאת לצד ענישה נלווה הכוללת עונשי פסילה ממשמעותם של מספר שנים. הענישה תלולה בנסיבות ההחלטה, עצמת הפגיעה, התנהגות הנאשם עבור להפקה, ועוד גורמים נוספים.

אצין בעניין זה, כי ההחלטה אליה הפנו הצדדים אף היא מצביעה על מדיניות ענישה דומה לו שעליה הצבעתי.

.27 על מדיניות הענישה הנוגעת ניתן ללמידה, בין היתר מפסקין דין הבאים:

א. רע"פ 8494/10 **תמייר ברמן נ. מדינת ישראל** (25.11.10), נדחתה בקשה רשות הערעור של המבקש שהורשע על פי הודהתו בעבירה של הפקה לפי סעיף 64א(א), נהגה בירושלים, וגרימת חבלה של ממש ונדון בבית משפט השלום ל-6 חודשים- 6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות, פסילה בפועל במשך 8 שנים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס. ערעוורו לבית המשפט המחויז נדחה.

ב. עפ"ת (מחוזי תל אביב) 40503-13-10 **פריג נ. מדינת ישראל** (21.11.13), המערער הורשע בעבירה של הפקה בהתאם לסעיף 64א(א) לפקודת התעבורה, בכך שהפקיר שתי רוכבות אופניים, אשר נפלו מהאופניים לאחר שפגעו במשאית ונפצעו. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה שנע בין עבודות שירות ועד 24 חודשים מאסר והטיל על המערער 4 חודשים עבודות שירות ו-3 שנות פסילה. בית המשפט המחויז מתערב במתחם הענישה וקבע כי המתחם ברף העליון כולל רכיב מאסר, אך בגבול התיכון אין זה מחייב שככל רכיב שכזה. אף באשר לעונש מתערב בית המשפט המחויז ומבטל את רכיב המאסר, לא לפני שמתיחס להזרות שיש לנוקוט בשליחתו למאסר של מי שעבר עבירת רשלנות. בשל חשיבות הדברים אביא את הדברים כלשונם:

"**הטלת עונש מאסר בפועל על מי שהתחייב בדי בעבירות רשלנות בלבד אינה דבר של מה בכך. ההלכה היא, כאשר עסקין בעבירות של גرم מוות בירושלים לפי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז 1977, שכן יש לפ███ עוני מאסר, לעיתים אף לתקופות המתקרובות לשנה או סביבותיה, אך במידת הצורך של עבירות רשלנות, הטלת עונש מאסר בפועל בעבירה של המתה הינה חריג, כך צריך להיות וזה גישתי. מי שאים בעבירות רשלנות בלבד ולא בעבירות מודעות, שליחתו למאסר כאשר עיקרונו קדושת החיים אינו עומד מנגד, צריך להעשות בזרירות, וכך גם באשר לקביעת מתחם הענישה....**

הנני סובב שהמתחם הראיינו מתחם ענישה שהגבול העליון שלו הוא בוודאי מאסר, משומש שהעונש המקסימלי על פי העבירה הינו שלוש سنوات מאסר. בנסיבות המקירה, צריך שיהיה נמור יותר בוודאי שהרף הנמור יכול להיות גם עונש שלא כולל עונש מאסר בפועל כלל ועicker".

ג. עפ"ת (מחוזי ירושלים) **33696-02-14 מדינת ישראל נ. עגלו** (10.03.14), המשיב (המערער, שכנגד) הורשע לאחר שמיית ראיות בעבירות של הפקה לאחר פגעה, לפי סעיף 64א(א) נהגה ללא פוליסת ביטוח. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה שנע בין עבודות שירות ועד לעונש מאסר של מספר שנים, אולם בשל נסיבותו של הנאשם ומצוותו הרפואי הטיל מאסר מותנה, פסילה בפועל 18 חודשים ופסילה על תנאי. בית המשפט המחויז סבר כי על דרך הכלל הענישה צריכה להיות מחמירה יותר ואולם מצא שלא להתערב בגזר הדין בשל מצבו של המשיב.

ד. עפ"ת (מחוזי באר שבע) 18523-07-15 **דאזנאשווילי נ' מדינת ישראל** (18.11.15) (אליו הפנה ב"כ המאשימה) נדחה ערעורו של המערער שהורשע בבית משפט קמא בעבירות של הפקה לפי סעיף 64(א), נהייה ברשלנות וגרימת חבלה והפרת חובה לנוהג על כביש בלבד, בכך שביצע פנית פרסה ועלה על מדשאה סמוכה, חזה אותה ועלה על سبيل אופניים, שם פגע בילד בן שבע שיוצא מפתח ביתו וגרם לו לשברים בגופו. המערערណון ל-13 חודשי מאסר בפועל ופסילתו בת 5 שנים. בית המשפט המחוזי, כאמור, דחה את הערעור, אם כי ציין כי העונש אינו קל ואף מבוסס על עברו הפלילי, הכלל גם נהייה ללא רישיון נהיגה.

ה. עפ"ת (מחוזי חיפה) 57273-06-14 **חביש נ' מדינת ישראל** (30.11.14), בית משפט קמא אישר הסדר ולפיו יוטלו על הנאשם 6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, כנס 2,500 ₪, פסילה לתקופה של 48 חודשים ופסילה על תנאי, זאת לאחר שהורשע בשורה של עבירות ובها הפקה אחר פגעה, היזת רכב, אי הגשת עזרה, אי מסירת פרטיהם ואי הודיעה למשטרה, בכך שהוא מעורב בתאונת דרכים כשפגע בהולך רגל לו נגרמו חבלות קשות כשהוא פונה מordovaם ומונשם בבית החולים. בית המשפט המחוזי התערב ברכיב הפסילה בלבד והפחית את הפסילה ל-3 שנים.

ו. עפ"ת 44424-01-14 (מחוזי תל אביב) **אלירן ביטון נ' מדינת ישראל** (13.02.14), נדחה ערעור המערער שהורשע בעבירות של הפקה לאחר פגעה, עזיבת מקום תאונה, נהיגה ברשלנות וגרימת חבלה של ממש, בכך שניגג בנסיבות מופרזת, תוך שהוא סותה מנתיב נסיעתו ופגע בשני רוכבי אופניים וגורם להם לחבלות של ממש שככלו חבלות ראש ושברים שונים. המערערណון ל-6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות, 45 חודשים פסילה, מאסר ופסילה על תנאי, כנס, פיצוי וצו מבחן לשנה.

ז. עפ"ת 413-09-15 (מחוזי חיפה) **המאם נ' מדינת ישראל** (06.12.15), התקבל ערעור המערער שנדון בבית משפט קמא בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בקלות ראש, אי האטה ואי מתן אפשרות לח齐יה במעבר ח齊יה והפקה לאחר פגעה, בכך שלא הבחן בהולכת רגלי שחצתה במעבר ח齊יה, פגע בה ועזב את המקום מבלי לעמוד על תוצאות התאונה על אף שהבחן במלוננת שרואה על הרצפה. המתлонנת פונתה לבית החולים ולאחר בדיקות שוחררה. **בית משפט קמא כי מתهم העונש ההולם נע בין בין מאסר בן 6 חודשים ועד 15 חודשים** ולאור תסקير חיובי שהוגש בעינויו הטיל 6 חודשים מאסר כশחודשים מהם לRICT בפועל והיתרה לריצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה למשך 5 שנים והתחייבות. בית המשפט המחוזי התערב ברכיב המאסר, כך שהעונש כולל ריצה בעבודות שירות.

וכן ראה ת"פ (מחוזי ירושלים) 425/09 **מדינת ישראל נ. בן רביעה, ת"ד** (תעבורה ירושלים)  
6845-03-14 **מדינת ישראל נ. שרביט שובל.**

28. באשר לנהיגה על ידי מי שהוא בלתי מורשה נהיגה מדיניות הענישה הנוגעת מלמדת על ענישה מחמירה אף בעבירות אלה, אשר לעיתים חמורות אף ממי שנוהג בזמן פסילה, שכן מדובר למי שמחזיק ב"כלי נשק" בידו, מבלי לדעת כיצד מתפעלים אותו. ראה למשל עפ"ת (באר שבע) 44591-04-13-  
רון חרר נ' **מדינת ישראל**, עפ"ת (באר שבע) 33449-06-14 **מדינת ישראל נ' אלעול**, עפ"ת (תל-  
אביב) 24496-04-15 **פראג' סולימאני נ' מדינת ישראל**, עפ"ת (תל-אביב) 31176-03-13 **מתן דין  
נ' מדינת ישראל**, עפ"ת 37490-07-12 **נסר נסראללה נ' מדינת ישראל**, עפת (מרכז)  
31341-06-13 **חאג' יחיא מוחמד נ' מדינת ישראל**.

.29. בשים לב לערכיהם המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשה של הנאשמהomidת הפגיעה בהם, בהתחשב בנסיבות הקשורות בביבירות ובמדייניות הענישה הנוגנת ובהינתן העובדה כי מדובר בשתי עבירות חמורות כשלצדן עבירה שלישית של נהייה רשלנית אני סבור כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות העניין נע בין עונש מאסר משמעותי שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד לעונש של 18 חודשים מאסר בפועל, פסילה בפועל שלא תפתח מ-3 שנים פסילה יכול אף שתגיעה לפסילה של 6 שנים וזאת לצד ענישה מוותנית ורכיבים כספיים.

#### האם טווח הענישה שהוצע על ידי הצדדים עומד במתחם הענישה ההולם

.30. כאמור, הצדדים עתרו לטווח ענישה בו המאשימה תעזור לעונש מאסר בן 12 חודשים, בעוד הגנה תעזור ל-6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות וזאת לצד ענישה מוסכמת באשר למאסר מוותנית ופיקוי לנפגעת העבירה.

.31. טווח הענישה לו הסכימו הצדדים עומד במתחם הענישה ההולם אותו קבעתי, שכן שני הצדדים עותרים לעונש מאסר מוחשי, כאשר עתירת הגנה נמצאת קרוב מאוד לرف התחתון של המתחם, בעוד עתירת המאשימה נמצאת מעט מעל אמצעיתו של המתחם.

#### שיקולים בתחום המתחם - נסיבות אישיות והרתעת היחיד והרביב

.32. עתה נותר לקבוע את עונשה הרואי של הנאשמת בתוככי מתחם הענישה אותו קבעתי. בקביעתי זו הבאות בחשבון, בהתאם לסעיף 40יא לחוק העונשין את השיקולים הבאים:

א. **עונש מאסר בכליה יפגע קשה בנאשמת**, וזאת הן בשל גילה הצער, המצוייה בראשית דרכה בחיה ומתמודדת עם אבדן הוריה בגיל צעיר ועם דרך החינוך החדשה בה בחרה (הלייר הגיור).

ב. **נטילת האחריות של הנאשמת על מעשה ומאמציה לתקן תוכאות העבירה ולפיכיו על הנזק שנגרם בשלה** - הנאשמת עשתה מאמצים לחזור למיטב, בכך שקיבלה אחריות למשעה (מיד עם תיקון כתוב האישום) ורצונה האמתי לפגוש בנפגעת העבירה, להתנצל בפניה ולתקן את הנזק בדרך של פיצוי ממשועורי.

ג. **שיתוף הפעולה של הנאשמת עם רשות אכיפת החוק** - אמנים הנאשמת נמלטה מזרת התאוננה אך לא עשתה פעולות לשיבוש החקירה והסירה עצמה כושא וחצי לאחר האירוע, כשעוד קודם לכן יצרה, כמעט מידית, קשר עם השוטר היניך ודיווחה לו על מעשה.

ד. מיום 10.7.2012 תיקון מס' 113ס"ח תשע"ב מס' 2330 מיום 10.7.2012 עמ' 104 (ה"ח 241)  **עברה התעבורי של הנאשמת** - לנאשמת אין עבר פלילי ועברה התעבורי כולל הרשעה אחת. ואולם הרשעה זו אף היא בעבירה של נהייה על ידי בלתי מורשה. הנאשמת הורשה בשנת 2010 בעבירה זו ונראה כי לא במידה את לקחה וחזרה לבצע עבירה דומה, אלא שהפעם נוספת לה עבירה חמורה יותר של הפקלה, לצד עבירות נוספות.

**העונש המתאים לנאשמה**

בשוקי את כל השיקולים הדריכים לעניין, תוך מתן דגש לחומרת העבירות ולבירה התעבורתי של הנאשמה ומנגד לנسبות ביצוע העבירות ונסיבותה האישיות של הנאשמת, אני סבור כי העונש הראו' לנאשמת צריך להיות קרוב לurf הנמוך של המתחם אותו קבועתי, אם כי לא ברף התחthon ממש. בשוקלי האם יש מקום להטלת עונש מסר מאחורי סוג ובריח או להסתפק בעונישה מוחשית ומשמעותית, אך לא צו הכולת רכיב שכזה, הגעתו למסקנה כי בנסיבות של הנאשמת, יהיה זה נכון לנקט באפשרות השנייה ולהימנע מעונש מסר ממש. לטעמי, השיקולים לקולא, כפי שהצבעתי עליהם, גוברים על קיומו של עבר תעבורתי דומה של הנאשמת, גם אם לשיקול זה ינתן משקל בעת גזירת העונש.

בגיעה למסקנה זו, עמדו נגד עניי מסקנות דז"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעברינים (וועדת דורנר, פורסם בנובמבר 2015, להלן - וועדת דורנר), אשר קבע כי אין זה נכון לנשות ולקדם ההרתעה באמצעות הרחבת השימוש במאסרים או באמצעות שימוש במאסרים ממושכים יותר, כשענישה בתוקף הקהילה יכולה להביא לתוצאות טובות יותר, במקרים מסוימים. עוד עולה מהדו"ח כי יש לעורר הבחנה בין מי שਮודע לפורענות וצפוי לחזור על מעשיו לבין כאלה שלא. עוד מלמד הדו"ח כי שימוש יעיל במאסר כליל למניעת עבירות חיב להבחן בין בעברינים שצפויים לחזור ולבצע עבירות לבין אלו שלא, ככלך יש להוסיף את האפקט הקרימינוגני של המאסר, לפיו מאסר אחורי סורג ובריח מעודד נתיחה לעברינים ומגדיל את הסיכון שהאסיר יבצע עבירות עם שחרורו.

לטעמי, על אף עבירה של הנאשמה בעבירה דומה, ניתן לומר כי אין היא נמנית על אותם אלה שהם בגדר "שור מועך" וצפויים לחזור על מעשייהם. אני סבור כי ההליך המשפטי שהיווה גורם מרתקע באופן ממשמעותי וההפנהמה של הנאשמת, שבאה לידי ביטוי בחלוקת האחריות על מעשה ורצונה לתקן את הנזק שגרמה, מפחיתים עד מאוד את החשש מפני חזרה שלה על אותם מעשים, כפי שסביר שירות המבחן.

לצד זאת עונש הפסילה צריך להיות שווה למכבש לתקופה ארוכה, מה גם שעדי היום לא תיקנה את הפגם ולא הוציאה רישיון נהיגה.

לפיכך אני גוזר על הנאשמה את העונשים הבאים: 35.

**6 חודשים עבודה שירות**. המועד שהוצע על ידי הממונה על עבודות השירות לתחילת ריצוי העבודות השירות חלף ועל כן יש צורר להקביל מועד חלופי חדש.

הממונה מתבקש לקבוע מועד חדש לביצוע עבודות השירות, בתוך 30 ימים. עם קבלת המועד תינתן החלטה משלימה ללא צורך בקיום דין.

המציאות תעביר עותק החלטה זו לממונה על עבודות השירות.

- ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים וזאת לפחות 3 שנים אם הנאשمت תעבור על עבירה של נהייה ללא רישיון נהיגה ו/או עבירה של הפקרה ו/או נהיגה בזמן פסילה.
- ג. **פסילה בפועל מהחזק רישיון נהיגה לפחות 5 שנים.**

**בהתנתק העובדה כי לנאשמת אין רישיון נהיגה, המזיכירות תנפיק אישור הפקדה החל מ时候ם.**

- ד. הנני פוסל את הנאשمت מלקלבל או מהחזק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי לפחות 3 שנים אם תעבורו על עבירה של הפקרה ו/או נהיגה ללא רישיון נהיגה או על אחת העבירות בתוספת הראשונה ו/או השנייה.

- ה. הנאשמת תשלם להולכת הרgel, הגברת ק' ג', פיצוי בסך 10,000 ₪ וזהת ב-10 תשלום שווים ורצופים. התשלום הראשון יהיה בתוך 30 ימים ויתרת התשלומים בכל 30 ימים לאחר מכן . התשלום יועבר לגברת ג' על פי הפרטים אותם ימסור ב"כ המשימה, בהתאם לטופס פרטי נפגע עבירה, תוך 7 ימים במצוות בית המשפט.

**זכות ערעור חוק.**

**ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ח, 27/09/2017 במעמד הנוכחים.**

**gal\_shlomo\_treib, שופט**

הוקלידלייספירהרשקויבץ